

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 31 maja 2023 r.

Poz. 4595

Elektronicznie podpisany przez:

Elżbieta Żabicka-Lakomy

Data: 31.05.2023 08:36:52

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.28.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 maja 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 i 572) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LVI/537/2023 Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu z dnia 25 kwietnia 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych Gminy Ogrodzieniec – etap I, w części, zawartej:

- w § 3 ust. 1 pkt 4 lit. f
- w § 6 ust. 1 w zakresie słów: A.2ML
- w § 8 ust. 1 w zakresie słów: H.1UT
- na rysunku planu, w zakresie terenu H.1UT – Załącznik Nr 9

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 25 kwietnia 2023 r. Rada Miejska w Ogrodzieńcu podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych Gminy Ogrodzieniec – etap I.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w dniu 27 kwietnia 2023 r. Rada Miejska w Ogrodzieńcu przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 25 kwietnia 2023 Nr LVI/537/2023, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 26 maja 2023 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień. W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w następującym zakresie:

1. W § 8 ust. 1 uchwały wyznaczono teren zabudowy usług turystyki oznaczony symbolem H.1UT, dla którego ustalono, że podstawowe przeznaczenie realizowane będzie w obiektach kubaturowych typu motel, zajazd, hotel, schronisko, a w przeznaczeniu dopuszczalnym – przez zabudowę letniskową. Ustalono również warunki zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy, przyjmując wskaźniki powierzchni zabudowy – 75%, maksymalną wysokość zabudowy – 10 m, a minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 25%.

Jednak teren ten znajduje się w strefie I – podstrefie IB, Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd”. Ustalenia warunków zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy przyjęte w *uchwale*, niezgodne są z ustaleniami *Planu ochrony Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd”* oraz zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania, obowiązującym w Ogrodzieńcu, przyjętym uchwałą nr LI/390/2018 a następnie zmienionym uchwałą nr XLII/412/2022 Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu z dnia 9 lutego 2022 r.

W Tomie II – Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Ogrodzieniec, w rozdziale 2.2.3. Parki krajobrazowe (pkt 4 studium) zakazano stosowania rozwiązań planistycznych dopuszczających budowę obiektów kubaturowych, w tym także zabudowy zagrodowej. Ustalone zasady zagospodarowania dla terenu usług turystyki, oznaczonego w miejscowym planie symbolem H.1UT są zatem sprzeczne z przywołanymi ustaleniami studium. Tym samym naruszony został art. 9 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 977 zwanej dalej *upzp.*), który jednoznacznie stwierdza, że ustalenia studium są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych, a także art. 20 ust. 1 *upzp.*, który stanowi, że rada gminy uchwała plan miejscowy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium oraz art. 15 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium.

Zgodnie z przepisem art. 3 ust.1 *upzp.* kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy. W przyznanej tym przepisem kompetencji do uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wyraża się samodzielność gminy i określania warunków zagospodarowania terenów. Nie oznacza to jednak, że gmina ma absolutną władzę w określaniu przeznaczenia terenów i warunków ich zagospodarowania. Granice władztwa planistycznego gminy wyznaczają ograniczenia określone w ustawach, w tym w przepisach ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, w szczególności dotyczące zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ustawodawca nałożył na gminę obowiązek przestrzegania reguł stanowienia prawa w tym zakresie. Samodzielność gminy w sferze planistycznej może być zatem realizowana, ale w ramach przepisów prawa. Jedną z podstawowych zasad sporządzania planu miejscowego, jest obowiązek sporządzenia jego projektu w zgodności z postanowieniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego – co wynika z art.15 ust.1 *upzp.* Z kolei stosownie do przepisu art. 20 ust.1 *upzp.* rada gminy jest obowiązana do stwierdzenia nienaruszalności postanowień studium przez ustalenia planu. Nie można zatem przyjąć planu miejscowego, którego regulacje stałyby w sprzeczności z ustaleniami studium, takie postępowanie prowadzi bowiem do istotnego naruszenia prawa, co w świetle przepisów art.28 ust.1 *upzp* musi skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały. W studium dokonuje się kwalifikacji poszczególnych obszarów gminy i ich przeznaczenia. Chociaż studium nie ma mocy aktu powszechnie obowiązującego, nie jest aktem prawa miejscowego, to jako akt planistyczny określa politykę przestrzenną gminy i bezwzględnie wiąże organy gminy przy sporządzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Określone obszary gminy mogą być zatem przeznaczone i zagospodarowane w planie miejscowym, w sposób jaki studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przewiduje lub chociażby dopuszcza.

2. W § 3 ust. 1 pkt 4 lit. f *uchwały* ustalono, że rysunek planu zawiera oznaczenie graficzne U/KS – tereny zabudowy usługowej i garaży, a w § 6 ust. 1 *uchwały* wyznaczono teren oznaczony symbolem A.2ML – teren zabudowy lotniskowej. Jednak na rysunku planu terenów o takim oznaczeniu nie wprowadzono. Naruszono tym samym art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp.*, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Brak wyznaczenia na rysunku planu terenu o symbolu A.2ML oraz brak wyznaczenia i ustalenia zasad zagospodarowania dla terenu U/KS stanowi naruszenie tego przepisu.

Naruszono także art. 20 ust. 1 *upzp.*, zgodnie z którym część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna stanowi załącznik do uchwały. Z kolei § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. *w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (t.j. Dz. U. z 2003 r. nr 164, poz. 1587 zwanego dalej *rozporządzeniem*) nakazuje by w planie miejscowym stosować takie nazewnictwo i oznaczenia, które jednoznacznie umożliwiają powiązanie rysunku planu z tekstem planu. Ponieważ część graficzna planu stanowi uszczegółowienie, uzupełnienie i wyjaśnienie części tekstowej oraz ma moc wiążącą, musi więc być z nią spójna. Postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową, jak i graficzną. Tym samym oczywistym jest, że nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową a rysunkiem planu (por. wyrok: II SA/Lu 393/09 z 13.109.2009 r. publ. na stronie internetowej www.orzeczenia.nsa.gov.pl), gdyż tylko zgodność tych integralnych części planu miejscowego umożliwia jego realizację.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, *uchwała* Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu Nr LVI/537/2023 z 25 kwietnia 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych Gminy Ogrodzieniec – etap I, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Ogrodzieńcu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.